

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak terfogatáért 4 krajczár. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Br. Kemény Gábor.

Báró Kemény Gábor, a kézdi választókerület országgyűlési képviselője, — mint lapunknak táviratilag jelentik — folyó hó 23-án Ajnácskőn meghalt.

Csak a tavaly láttuk őt fényes diadalmenetben átvonulni Háromszék megyén, mint a kézdi választó-járás képviselőjelöltjét, kit, mint a székelyek megszívott barátját, a megye minden községe diszszal s kitörő lelkesedéssel fogadott. Aztán megválasztatott egyhangulag képviselőnek s volt büszkesége mindez ideig kerületének. Hallottuk hangját Kézdi-Vásárhely város piacán, mely bizalommal és egy jobb jövő reményével tölte el minden keblet. És ma a még fiatal, munkabíró ember, kinek tevékenységétől oly sokat várt még a haza s kin áhitattal csüngött a székelyek szeme s kibén érdekeink egy hatalmas oszlopát láttuk, örökre megszűnt a miénk lenni. Egy munkás élet szállt vele sirba, melynek minden percze hazájának szolgálatában telt el, s a honfui fájdalomban, mely a derék hazafi és kitűnő államférfi ravatalát körülveszi, szomorúan osztozik a székely nemzet, mely az élőnek bizalmát adta s a meghalt emlékének könnyeivel áldoz.

Báró Kemény Gábor legidősebb fia volt a néhai báró Kemény Dénesnek, ki a forrada-

lom előtt Erdély egyik legkitűnőbb fia, híres ellenzéki szónok s 1848-ban államtitkár és miniszterjelölt volt; minthogy azonban csakhamar, már 1849. elején, elhalálozott, hátrahagyott gyermekeinek nevelését a magas műveltségű özvegy, a nemes érzésű, fáradhatatlan édes anya, szül. br. Kemény Katalin urasszony, vette át és hajtotta végre.

Br. Kemény Gábor e szerint dicső hagyományok fényében s a legtökéletesebb mentor, egy művelt lelkű édes anya vezetése mellett nevedett fel. Ott, Nagy-Enyeden és vidékén, hol a romok között a közel és régi mult emlékei s minden kődarab, mely szemébe ötlött, s minden szó, melyet környezetétől hallott, dicső tettekre, tanulásra, szorgalomra és kitartásra lelkesítette. A kor, melybe első ifjúsága esett, az abszolutizmus legsötétebb uralkodása vala, s alig volt hihető, hogy a magyar ember mint olyan még valaha érvényesíthesse tanulmányait, de Kemény Gábornak erősebb vala hite, mint nagyon soknak kor- és rangtársai közül, s ő erősen dolgozott, alaposan tanult, mindig amaz egy célra törekedve, hogy atyjának méltó utóda, hazájának művelt, kiváló polgára legyen.

Nem merült hosszas contemplációkba, melyek mint hatalmas delej, a dolgok bensejére vonják az emberi értelmet, nem foglalkozott hosszú időközön át érlelődő eszmék termelésével, mint nagynevű bátyja, br. Kemény Zsig-

mond, de sőt az ideális világ alkotásait is csak annyira látszott becsülni, a mennyiben jótékony hatással vannak a gyakorlati életre, s ha a tanult és feltalált eszmék gyakorlati oldalát megtalálta, nem a felsőbb egyeztetésekre gondolt, hanem inkább az alkalmazás részleteivel foglalkozott.

Miniszterkedése erőteljes talentumról, bevégezett adminisztrátorról tesz bizonyosságot, intézményeit minden irányban siker koronázta. Ő volt az, ki, mint sok ideig földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter, tárczájának — mely elődei alatt alig birt némi jelentőséggel — súlyt és fontosságot szerzett. Magyarország mezőgazdasági fejlődésére senki sem tett oly sokat, mint ő, s az utolsó évtized alatt tapasztalt haladás nagy részben neki köszönhető, s Székelyföldünknek is számtalan oka van áldani azon áldásos kezét, mely érdekeink meleg támogatója vala. Aztán mikor látta, hogy az általa elvetett mag gyümölcsözni kezd: mint a munkás, ki jól végezte dolgát, ott hagyta a miniszteri bársonyszéket, hogy más irányban érvényesítse fényes tehetségeit. A mult választáson több tekintélyes választókerület ajánlott neki ruandatumot, de őt szíve a jó székelyek felé huzta s lett Háromszék megye kézdi választó-járásának képviselője.

A „Székelyföld“ tárczája.

A földi paradicsom.

(A kézdivásárhelyi jótékony nőegyesület f. hó 20-án rendezett fillérestélyén felolvasta Benkő Gyula kovásznai ev. ref. lelkész.)

Hölgyeim és uraim! Nem a Milton „Paradicsomáról“ akarok szólni, hanem arról, melyet nekünk kell újra teremteni e földön. Nagy igazság az, hogy ha az első paradicsomot nő miatt vesztettük el, csak nő által szerezhettük azt vissza. Ha a Milton Paradicsomáról beszélnék, még azt mondhatná valaki, hogy én is olyanformán cseréltem Miltonnal eszmét, mint az egyszeri székely az ostorát, kinek kezében kenderostor volt, mikor ment a vásárra, s mikor hazafelé jött, egészen új szíju-ostorral jött, s egyik társa kérdezvén tőle, hogy hát hol kapta azt az ostort, azt felelte, hogy cserélte. „De hát kivel cserélte?“ „Hát egyedül!“ — felelé egész nyugodtan.

Secundus Pythagoreus egy művében a kérdésre, hogy mi az asszony, így felelt meg: egy föléltetett vipera, szüntelen őrizendő sárkány, szándékos harcz, költséges háboru, mindennapi kár, szükségessé rossz stb.

Hogy miképen jutalmazták a nőt, azt nem tudom; de annyi igaz, ha egyebet nem, legalább egy gonosz feleséget megérdemelt volna. A nő sem angyal, sem ördög, sem több, sem kevesebb, mint ember. Bár voltak, kik egész köteteket irtak ennek megczáfolására. Sőt a középkorban volt egy

egyházi zsinat, mely sokat vitakozott a felett: vajjon emberek-e a nők? S kikből állott e zsinat? Férfiakból, kik feledék, hogy ők is nőktől születtek; nem jutott eszükbe az irás azon szava: „A bojtórjáról nem szednek fűgét, sem a tövisbokorról szőlőt.“ Tehát mikor a nők emberségét tagadták, akkor egyszersmind a magukét is lealacsonyították. Plátók, Newtonok, Leibnitzok és Kantok a nők között nem találhatók, de elég dicsőség nekik, ha ilyeneket szülnek. Az emberi élet két ágra szakad, mint két egymás mellett csörgedező patak; egyik csendesebb, a más zajosabb, mindkettő egy vidéket táplál: az a nő, ez a férfi életét jelzi. A férfi az oszlop, melyen az élet terhei nyugosznak; a nő a támasz, mely erőt ad annak elhordozására. A nő és férfi két szívverés, egy gondolat. Mindennel lehet spekulálni, csupán a házassággal nem. Nero aranyos hálójával szokott halászni, s minthogy a halak a szokatlan fényességet kerülték: vagy egy halat sem fogott, vagy csak nagyon éléhezetteket; ez történik azon nőkkel is, kik arannyal akarnak sziveket fogni: vagy éppen nem, vagy csak éléhezett creditorokra találhatnak, mint férjekre. S hány ily nő járt úgy, mint az a tégely, melyet — kivéven belőle az olvasztott aranyat — elvetünk. A nőnek a maga világa a háza, melyben olyan, mint a nap: csendesen kel, csendesen nyugszik s mindig áldást áraszt. Ékszerai az erény, a vallásosság és a jó gyermekek. A jó nő az élet édessége, s egyedül ő adja meg azt a boldogságot, melyet a paradicsomban éppen asszony miatt veszítünk el. Miveltisége-

nek magyarosnak kell lenni, mert a kik csak francia regényt szoktak olvasni, azok szóról szóra kitanulhatják belőle, hogy a francziáknál nem szokás szeretni az embernek a maga feleségét s a nőnek a maga férjét.

Hogy az életben oly sok szerencsétlen házasságot látunk, annak oka az, hogy mostanában sokan valóságos üzletet csinálnak a nősülésből a férfiak, kiket méltán lehet a társadalom filloxeráinak nevezni. Ezek az n. n. firtlik. De hát micsoda bogár az a firtli?! Megmondom mindjárt. Lépünk be egy fillérestélybe az Olympuson, hol Aesculapius tart egy nagyszerű vegytani előadást. Sokan vannak jelen s több a jövedelem 53 frtnál. Ott vannak Venus, Ceres, Juno, Minerva, Persephone és a Muzsa kisasszonyok. Az öreg Aesculapius bácsi örvendett nagyon, hogy a szépem is érdeklődik az exact tudományok iránt. Megkezdte az érdekes mutatványt. Elővett egy korondi fazekat s így szólott: Hölgyeim és uraim! Ebbe az edénybe én most sok különféle dolgot keverek ezzel a mogyorófa-pálczával, aztán hevitem, s meglátjuk, micsoda furcsa bolond história fog kikerülni belőle. Ime, nézzék. Teszek bele két vékony pipaszárat, egy darázsdereket, egy gémnyakat, egy czinegefőjét, két számarfület, egy dózis henczeget, egy koczás angol posztót, egy monoklit, egy darab kutyaórt, két papír-mancsettát, fatermördert, nagy adag arczatlankodást, egy talmi arany lánczot, melynek a végén óra helyett kapukulos van, egy aláíratlan indexet, tíz darab zálogczédulát, egy üres bugyellárist, egy kölcsönkért

Uj nagyköveteink. Mint a „N. Fr. Presse“ értesül, gróf Deym, müncheni követünk, londoni nagykövetté neveztetett ki s e kinevezés már legközelebb közölve lesz a hivatalos lapban. A nyugalomba vonult gróf Paar helyébe a szentszékhöz — hír szerint — gróf Revertera fog nagykövetté kineveztetni.

A regale-megváltásról.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 23.

A miről oly sokat beszéltek és oly sokat írtak: a regale megváltásáról szóló törvényjavaslat immár készen van s be is nyújtott az országgyűlés elébe s már a jövő év első napjával életbe fog lépni.

Szakemberek általános véleménye, hogy ily gondosan kidolgozott törvényjavaslat kevés került a törvényhozó testület elé, mely hivatva van az állam jóvedelmét ügyemlenni, hogy egyesek se szenvedjenek kárt vele. Az italok pár krajczárral drágábbak lesznek és ezt megfizeti a fogyasztó közönség. És ez ellen panasza senkinek sem lehet, mert azt hisszük, hogy a világon a legigazságosabban az ember torkát lehet megadóztatni. Bort, sört, pálinkát nem muszáj inni, ez nem élet-szükséglet, s a ki élvezni akar, tudja is azt megfizetni.

Az új törvény szerint a rendelkezési jog az italmérés fölött 1889. jan. 1-től kizárólag az államot illeti (1. §). Ezért jövő újévtől kezdve bort, mustot, gyümölcsbort, sört és minden rendű égetett szeszes folyadékot akár iparszerűleg kimérni üzleti helyiségbe bejáró vendégek számára, akár házon kívüli fogyasztásra bort és égetett szeszt 50, sört pedig 25 literen aluli mennyiségben elárulni csak azoknak szabad, kik az illetékes pénzügyi igazgatóságtól erre engedéllyel bírnak (2., 3. §).

Engedélyt tőle írásban kell kérni még azoknak is, kik eddig az italmérés vagy kisebb elárulítás jogát megszerezték. Így a kocsmárosok, vendéglősök, kimérők, kereskedők és szatócsok, czukrászok és kávéosok, sör- és szeszfőzők, sőt a bortermelők is. Az így nyert állami engedély fölsőlegessé teszi az iparengedélyt. A pénzügyigazgatóság hivatalból jelenti be az iparhatóságnak vagy közigazgatási hatóságnak azokat, kiknek engedélyt adott. (3., 4. §).

Az engedély megadása előtt a pénzügyi

hatóság tartozik az illetékes rendőrnáloságot (kapitányt, polgármestert, főszolgabíró) megkérdezni, hogy nincs-e kifogása a kérelmező ellen. Kifogást 15 napon belül kell emelni. Ha a pénzügyi hatóság a kifogást nem tartja elfogadhatónak, vagy ellene a folyamodó jelent be fölébbezést: az engedély fölött a pénzügyminiszter dönt. (1. §)

Engedélyre igényvel csak teljes koru, feddhetlen előéletű s valamely községben letelepedési joggal felruházott egyének (nők is) bírhatnak. Kiskorúak, ha igényüket a gyámhatóság támogatja s üzletvezetőt állítanak maguk helyett, szintén kaphatnak engedélyt. Jogi személyek (intézet, szerzet, vállalat stb.) is kötelesek üzletvezetőt állítani. (5. §)

Az engedély személyhez van kötve, de megbízott által is gyakorolható. Az engedményes halála esetén a jog az özvegyre száll, de csak addig, míg újra férjhez nem megy. A jog gyakorlása helyiséghez van kötve, melyet ezért el kell látni a pénzügyi hatóság által kiadandó jelvényvel vagy felírással. E helyiségen kívül italt kimérni csak bizonyos, az engedélyben megjelölendő napokon: vasárnap, bucsuk, helyi sokadalom napjain szabad s csak az illető község határában. (9., 10. §) Helyiséget változtatni csak engedéllyel szabad.

Megtagadható, illetőleg megvonható az engedély: csődbe jutás, bűnpörben elítélés, az italmérési illetékekkel s adóval-megintés után 15 napig is — hátrálékban maradás esetén s ha az engedélyes ártalmas vagy hamis italt hoz forgalomba. Ezeket kivül fönn van tartva a pénzügyigazgatóságnak, hogy az engedélyek számát a helyi forgalom szükségéhez képest korlátozza, esetleg a forgalom csökkenése alapján apassza, az engedélyek egy részét bevonja. Ezt megteheti közrendőri és erkölcsiégi szempontból is, ha az italmérés üzlet közelében templom, iskola vagy kórház van, s ha bebizonyul, hogy az engedményes az engedélyt tiltott játékokra, orgazdaságra, uzorára, fajtalanúságra vagy az iszákosság terjesztésére használta fel. Az engedély megvonása ellen fölébbezni a pénzügyminiszterhez lehet. (6., 7., 8., 9. §)

Különös figyelembe részesülnek azok, kik az italmérési jogot a regale megváltásáig bírták és tényleg gyakorolták; ezekről az engedélyt megtagadni nem lehet, ha minden előírt föltételt megfelelnek, sőt a kimérések

apasztásakor se 1893. decz. 31-ig, ekkor is egy éves előzetes fölmondást kívánhatnak az államtól.

Mihelyt az engedélyes magánviszonyai, foglalkozása akként változnak, hogy e föltételek is megszűnnek, az engedély megvonható. A megvonás fölött a pénzügyigazgatóság a közigazgatási hatósággal egyetértőleg határoz. A határozatról az illetékes iparhatóság értesítendő. (10. §)

(Folytatása következik.)

SZEMLE.

Tisza Kálmán miniszterelnök a Rothschild-csoport képviselőivel folytatott, az államkölcsönök konverziójára vonatkozó tárgyalásait, miután minden egyes részlet felett megállapodás jött létre, vasárnap befejezte s azután alá lettek írva az erre vonatkozó terjedelmes szerződések. A megfelelő törvényjavaslat legközelebből benyújtatik. Ezzel döntő lépés történik az ország hitelviszonyainak rendezésére. A részletek ismeretlenség, de annyi tudva van, hogy a költségvetésben évenként előforduló 13 millió törlesztési kölcsön már most megszűnik.

A német császárnak immár befejezett európai körútjával — bármilyen távol esőnek tetszik is a dolog — összefüggésbe hozzák a keleti állapotokat is, a mennyiben ez utazások egyes tüneteinek a kelet legszélsőbb zugaiban is megvan a magok utóhatása. Így állítja ezt legalább egy konstantinápolyi tudósítás, mely egyenesen a császár-utazás következményének állítja azt, hogy a „mazadóniai kérdés“ halvaszületett lény maradt s e pillanatban eltemetettnek is mondható, habár nem lehetetlen, sőt talán valószínű, hogy az európai koncertben esetleg mutatkozandó diszharmonia újra föléleszt, ha talán más alakban is. Annyi bizonyos, — mondja az idézett tudósítás általában a helyzetre vonatkozólag — hogy a hármas szövetség hatalma és bensősége, valamint kétségtelesenül békés tendenciája soha sem lépett még a világ elé oly általánosan felismerhető alakban, mint II. Vilmos császárnak az európai udvaroknál tett látogatásaiban. Tagadhatatlan az is, hogy az összes békekezelő elemek — akár Franciaországban, akár Oroszországban vagy a Balkán országokban legyenek is — a bécsi és római impozáns békétüntetések benyomása alatt tanácsosnak tekintik, hogy félretegyék a fegyvert és akciójukat későbbi, kedvezőbb időre halaszták. A békeszövetség azonban kettős célnak szolgál: meg-eleveníti a békebarátok reményeit és megfélemlíti a nyugtalan elemeket. Általánosan ismeretes és magától értetődő dolog pedig, hogy a panszlaviszták harcziars része általános nyugati konflagrációra számít, hogy keleti terveit végrehajthassa. S épen ettől a kilyástól van most az általános európai helyzetnél fogva megfosztva.

Milán királynak is megvannak az ő Strossmayeri, kik hazájuk érdekeivel ellentétes állást foglalnak el. Ezek az ő püspökei, kik a napokban oly módon tüntettek királyuk ellen, hogy hazaérkezése alkalmával a fogadtatáson nem jelentek meg. Ez a tüntetés-szerű távolmaradás nem került el a király figyelmét és a legelső kinálkozó alkalommal véleményét és nézeteit öszintén és leplezetlenül tudatta a papsággal. A király, hazaérkezése után, meglátogatta a dinasztiahoz hű Theodozios metropolitát. Véletlenségből történt-e, vagy pedig a papság így akarta a mulasztást jóvá tenni: a metropolitánál ott volt az egész püspöki kar is, midőn a király meglátogatta. A főpapok hódolatteljesen üdvözölték a királyt, ki ezért köszönetet mondott, egyuttal azonban oly megjegyzést tett az egybegyűlt püspökök előtt, mely nyilvánosságra jutva, méltán fog szenzációt kelteni. „Örülök, hogy itt látom önöket mind jó egészségben, — mondá a király — mert midőn hazaérkezésem alkalmával önök távollétükkel tündököltök, azt kellett hinnem, hogy elfogyott a lábuk.“ A király ezután kijelentette, hogy ha eddigi magatartásukkal a püspökök fel nem hagynak, erőyes eszközökhöz fog nyulni. Így dorgálta meg Milán király az ő Strossmayerit.

A német császár és a pápa. A „N. Fr. Pr.“ római tudósításai szerint a pápa és Vilmos császár éles ellentét közt váltak meg. A pápa ismételen a római és német egyházi kérdésre akarta vinni a beszélgetést, a mit a császár határozottan visszautasított. A pápát, úgy látszik, Galimberti nuncius tévesen informálta, hogy a német császár hajlandó politikai egyezkedésre.

Választási küzdelmek Romániában. Rég volt oly élénk a választási küzdelem Romániában, mint az idén. Az ország minden részében

czilindert, egy simpánsz majom affectálását, egy rakás r-et selypítve és egy rakás petrifikált ostobaságot. Ezt most ide zárom s összekeverem. Az isteni hölgyek bámultak s kíváncsiak voltak a főzelekre. Vulkán toppant egyet s így szól: Te Doctor! micsoda szerzet ez az izé? Hát ez a ... firtli — felelé mosolyogva Aesculapius. — Jézus Mária! — kiáltának a hölgyek — e bizáigazán a firtli — s Ceresnek megsugta Minerva, hogy csalja magához, s mikor jó közel jött, a hódítás mámorától itason, menten megcsipte Ceres és Minerva a két számfülét s kidobták, hogy fusson ki a világból s annak bizony futtában a szeme világa elveszett s épen Magyarországra futott. Ezóta bli-czolnak nálunk a firtlik, kik nagyon szeretik a valódi mágánásokhoz dörzsölődni, hogy mint a kenyér a tarisznyában a sonka mellett megkapja legalább a sonkaszagot s a szagjával bolondítsa a rövidlátókat. Pedig a firtli olyan a valódi mágánások között, mint az ökörszem a madarak között s mint a szárdella a halak között. Negélyezett nagyurissága csak talmi arany az előkelőség nem-es ércze mellett. Ugy-e, hölgyeim és uraim! furcsa ez a história? De még furcsább lenne, ha ez a furcsa nem lenne furcsa.

És most legyen szabad kifejeznem, hogy miután a felolvasások élvezete is guszpus dolga ép úgy, mint a tésták élvezete: hát minden felolvasás úgy készül, mint a téstza, melynek recipéje egy szakácskönyvben a következő: Süss meg egy libamáját s tisztítsd meg szépen; előbb azonban törj még borsot, szegfüvet és halzsírt, tedd rá a

máját a vegyítédel úgy, mint a husos gombócot; göngyöld be néhány babérlevéllel egy font lisztből készült téstába és akaszd a füstre, a mig tetszik, s midőn fel akarod adni, vedd le a füstől és és süsd meg újra, a mint tetszik; tedd azután a mozsárba, fekete borsot, majoránát és fahéjat törj bele, a mennyit tetszik; aztán végy öt tojás-sárgát, kavard meg aszpikkal, a hogy tetszik, s vágd akkora negyszögökbe, a mekkorákba tetszik; táldal fel, a mikor tetszik, s aztán egye meg, a kinek tetszik. Ez egy francia szakács-könyvből van kiírva, melynek a végén az áll, hogy a nőkről szóló törvénykönyv 2-ik §-a azt mondja, hogy a nő engedelmisséggel tartozik férjének s ezt a nők maig is úgy megtartják szóról szóra, hogy még maig is mind tartoznak az engedelmisséggel. De száz szónak is egy a vége, s én végül is azt mondom, hogy a nő legyen olyan, mint a csiga, mely leginkább szereti a maga házában, de mégse legyen olyan, mint a csiga, mely mindenét a hátán hordja: ez a háziasság és az egyszerűség; legyen olyan, mint a toronyóra, mely az egész környezetét rendben tartja, de még se legyen olyan, mint a toronyóra, mely akkorán lármáz, hogy az egész falu hallja: ez a rendesség és a csendesség; legyen olyan, mint a visszhang, mely hiven teljesíti, mit neki mondanak, de mégse legyen olyan, mint a visszhang, hogy az utolsó szó mindig az övé legyen: ez a hűség és a békesség. A hol ilyen a nő, ott van a paradicsom.

gombaképen burjánzóknak fel a jelöltek és az igaztató lapok. Választók gyűlései, verekedések napirenden vannak, nemkülönben a távirati panaszok is, melyeket gyakran egyenesen a királyhoz intéznek, hogy vádolják a hatósági közegeket az erőszakoskodásokkal. A két fő-pártosport, a konservatívok és liberálisok, vagy mint a nép nevezi őket, fehérek és vörösek, számtalan töredékre vannak osztva. Künn a vidéken különben nem áll erős lábon a pártfegyelem; a liberálisok összedőlnek a konservatívokkal, ezek ismét a szocialistákkal, a mint éppen anyagi érdekük kívánja.

Fillérestély.

Kézdi-Vásárhely, 1888. okt. 20.

E világot hat napok alatt teremti az Ur; egy fillérestélyre meg egyik szombattól a másikig éppen hét nap jut. Az Ur csak annyit mondott, hogy „legyen!”, és lett; ámde egy fillérestélyhez valamivel több kell ennél. Kell először egy pár háziasszony, egy pár házi kisasszony, aztán végre mintegy fedezetül egy háziúr, kinek azon szép és magaslatos feladat jut, hogy az intéző hölgyek program-összeállító vándorutjakban kísérjék, támogassák. Kell ezenkívül program, melynek mindig valami újdonságot kell tartalmaznia. Némely rendező bizottság beveszi a programba a kúrtóskálást vagy a pántlikás fánkot is ezek nem egyszer a legelvezetesebb számokat képezik.

A hét elején megindul a mozgalom. Hölgyeink vándorutra kelnek. És jaj, ezerszer jaj annak, ki valamit tud vagy valamire ért; az ugyan el nem kerül a szerepeltetést. Ha életben szived szerelmén vagy bánatán egy bus nótával könnyítetél: már bizonyos lehetsz, hogy mint kitűnő énekes, a fillérestélyekre elő vagy jegyezve; ha pedig szép holdvilágos éjjelen olykor-olykor egy-egy néhány melabus fuvola- vagy hegedű-, czimbalom- vagy gitárhangban öntötted ki kedved érzeméneit: bizonyosra veheted, hogy a nyilvántartási jegyzékben neved uínt „zenész” van bejegyezve. S hát ha még valaha gyanuban állottál, hogy báli referátát vagy elmés helyi híreket gyártottál: hogy megnő az ázszió! helyből a „kitűnő tollú”-ak rovataiba vétetel fel stb. stb. Szóval, ha valamit tudsz, ép oly kevéssé kerülheted el a szereplést, mint a halált. Mert vajh ki tudna ellenállani a szépen kérő női szónak! Így kerülnek aztán némelykor egészen ismeretlen tehetségek felszínre. A rendező hölgyek bányászkeze felkutat mindent, a mi értékesíthető, s nem egyszer fánki művelőzetet szerez a közönségnek.

Igy történt ez a múlt szombaton is. A mi szerepre méltó háziasszonyaink és kisasszonyaink: Székely Jánosné, Szacsavay Imréné, Jancsó Mari és Kőnczei Irén urhölgyek, egyszerre három drága gyöngyöt bányásztak ki s mutattak be a közönségnek. Nem szükséges, hogy e gyöngyöket ékes dícsérettel kifényesítsük; megtette azt a közönség még az estélyen, szűnni nem akaró tapsokkal, ujjazásokkal tüntetvén ki mindhárom szereplőt. Mi tehát egyszerűen bemutatjuk őket, a mint következnek. Benkő Gyula kovásznai ev. ref. lelkész ur tartott felolvasást, melyet lapunk mai tárczájában vesznek olvasóink. Wértán István ur czimbalmon játszott zenekísérettel. Pollák Augustus k. a. márkostalvi tanítónő énekel népdalokat szintén zenekísérettel. A három pompás szám után a rendező hölgyek kedveskedtek egy kis látványossággal is. Kódályképeket rendeztek, humorisztikus táj- és fotográf-arcsképeket mutatván be, melyek szintén nagyon tetszettek a közönségnek. És mindezt a sokat és szépet ádták 20 új krajczárért! Igazán világ olcsója! S még ezen felül a mindenre kiterjedő figyelem, nyajasság s tengernyi előkegy mosoly! ráadásul egészen ingyen! No de menjünk tovább! Műsor után következett a jutalmak kiosztása. A mi halás szívű háziasszonyaink pompás csokrokkal tüntették ki mindhárom szereplőt, és igazán nem tudom, hogy melyik ért többet: a csokor-e, melyet adtak, vagy a mosoly, melylyel adták? Nincs jogom a csokorok és mosolyok értéke felett vitatkozni, s csupán annyit kell konstatálnom, hogy mindkettő kifogástalan volt. Hogy a mai est sikere teljes legyen, az ifjúság tánczra perdült. Tánczos urak kevesebben lévén, igen keresettek valának s egy-egy tánczért 20 kr is adatott jótékony czélra. Denique a táncmulatság is kitűnően sikerült s a közönség éjfél után oszlott el. Felülfizettek ezen estélyen: Székely Jánosné, Szacsavay Imréné, Jancsó Marika, Dobay János, Sinkovics Aurél, Szűcs Dániel örnagy 80—80 kr; Jakab István 60 kr; N. N. 50 kr; Benkő Gyula (Kovácsné), Nagy Lajosné, Spitzer Dávid, Tóth István, Csizsár József 40—40 kr; Barthos Károlyné, Sylvester Dénésné, Csizsár Pál, Merza 30—30 kr; Csiki Józsefné, Szabó Mózesné, Kakutsi Adam, Benkő István, Sinkovits Ottó, Baka Albert, Cirner Kázmér, Báld István, Jancsó, Sándor Kálmán, Hosszu Béla, Hindrea Gy. Albert 20—20 kr; Wértán István, Száva Dávidné, Pongrácz János 10—10 kr; Barthos Bori 5 kr.

V i d é k.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. okt. 19.

Színészeink eltávoztával beállottak a veres kereszt egylet itteni fiókja által rendezni szokott fillérestélyek, melyeknek elseje Nagy Tamásné, Vákár Lajosné urnők és Dr. Fejér Dávid ur rendezése alatt folyó hó 18-án volt.

Az idő, mintha ellensége lett volna, éppen a fillérestély napján átkozottul megváltozott, havazással vegyes hideg eső hullott le beköszöntöképen s a közönség dideregve gondolt az estélyre. Ezt csak azért hozzuk fel, mert sok olyan családot nem láttunk az estélyen, a kik különben igen nagy pártolói a veres kereszt egyletnek. Szolgálon ezeknek meg nem jelenésükért mentesül a csuf idő.

A rendezőség, mint máskor, egy most is mindent elkövetett kötelessége teljesítésére, s áldozatkészségével a mai estén egy különös élvezetes meglepetésről is gondoskodott.

A program egy pontja a szokásos tánczon kívül gyergyóditrói Bajkó Gyuláné urnő fellépte volt, kinek közreműködését sikerült a rendezőségnek megnyerni. Nehány igen szép dalt énekelt, melyet a közönség hálásan fogadott; a rendezőség egy szép virágcsokorral fejezte ki elismerését.

Különös meglepetésül szolgált Tilscher Jenő orvosjelölt búvési mutatványai, melyeknek jó sikerét ha maga az öreg Bosko látta volna, fogadni mernék, mindjárt fának fogadta volna az orvosjelölt urat; mondom, ügyesen s jól csinálta mutatványait a fiatal Bosko ur s a közönség összes mutatványait meg volt elégedve s zajos tapsokkal jutalmazta.

A tánczról szólva, az is elég jól ment; vigan voltak mindnyájan; kivált az ifjúság, rég nem tánczolván, kitett magáért.

Az estélyen megjelent hölgyek közül a következők neveit sikerült feljegyeznem: Tilscher Edéné, özv. Görög Józsefné, özv. Fejér Jánosné, Juhász Károlyné, Szász Ignáczné, Havas Jakabné, Dr. Szentpétery Kristófné, Hochschild Lajosné, Bocsanóczy Jolán és Irma, Lázár Hedvig, Fejér Róza, Tilscher Iza, Medgyessy Vilma, Görög Kata, Fejér Véri, Görög Rebi, Szász Etelka, Deer Mariska urhölgyek.

A mulatság éjjeli 1 órakor ért véget. A közlelbi fillérestély 25-én lesz. A viszontlátásig

Ozori.

Különfélék.

— Ünneplés megnyitást rendezett folyó hó 21-kén a kézdívasárhelyi kereskedő-ifjúság önképző-társulata, új kaszinó-helyiségét adván át a közhasználatnak. Az ünnepséget, melyen szépszámú érdeklődő közönség is vett részt, az ifjúsági dalkör nyitotta meg, szép összhanggal énekelvén el a Hymnuszt. Majd meg Fejér Antal kereskedő ur, a társulat érdemes elnöke, lépett a felolvasó-asztalhoz, egy igazán szépen és gondosan összeállított megnyitó beszédben vázolván azon törekvéseket, azon hasznos munkálkodást, melyet az alig egy év óta megalakult társulat az önképzés terén kifejtett, míg odáig jutott, hogy külön helyiséget szerezhetett magának. A tetszéssel fogadott szép megnyitó után ismét a dalkör énekelt, s ezzel az ünnepély hivatalos része véget ért s kezdetét vevő a nem hivatalos kedélyes rész: a bankett. Részt vett ezen az egész egyesület s ezenkívül az ügybarátok közül többen, s nem hiányoztak a toasztok is, melyek egyről egyig az egyesületet s annak vezetőit éltették. — A kereskedő-ifjúság önképző-társulata, a mint említettük, alig egy éve, hogy megalakult, s mint a megnyitó beszéd helyesen megjegyezte, „multunk nincs, de a jövő a miénk s azt munkával széppé tehetjük”. Ez a kifejezés egy kissé tulszerűn, mert a társulatnak korához képest igen szép multja van. Egy év alatt alakított saját kebeléből dalkört, zenekart, gyűjtött magának egy kis tőkét, rendezett felolvasó-estélyeket; szóval mindent megtett a társulati szellem fejlesztése és a közművelődés emelése érdekében, s hogy a jövő még eredménydusabb leand, biztosít a multban kifejtett tevékenység. Az eddig elért eredmény mindenek felett az egylet érdemes elnökét, Fejér Antalt urat dicséri, ki a társulatnak nemcsak elnöke, hanem egyszersmind leglelkesebb tagja, kezdeményezője és összetartója vala. Mi a legszívélyesebben üdvözljük a derék kereskedő-ifjúságot a közművelődés terén, s szépirányu hasznos egyesületüknek hosszas életet és sikert kívánunk.

— A sepsiszentgyörgyi jótékonyozó négyelet választmányának folyó évi október hó 6-án tartott ülésében 59. jegyzőkönyvi szám alatt hozott ha-

tározata értelmében az egylet rendes évi közgyűlése november hó 18-án d. u. 3 órakor Sepsiszentgyörgyön a városház disztermébe tüzetvén ki, az egylet alapító és rendes tagjait, valamint az érdeklődő közönséget erre a közgyűlésre tisztelettel meghívom. Sepsiszentgyörgyön, 1888-ik év október hó 24-én. Özv. Cserey Jánosné, elnök.

— Gyergyó-Ditróban az unalmas egyhangu életet Kovács színtársulata, mely összesen 6 tagból áll, vidámitotta fel s mulattatja a közönséget, mely — mint hírlík — meglehetősen látogatja az előadásokat.

— A vádlottak padjáról. Pálfi Dániel volt háromszékmezei levéltárnok bűnügyében f. hó 20-án tartott végtárgyalást a kézdívasárhelyi kir. törvényszék. Pálfi Dániel ugyanis azzal vádoltatott, hogy folyó évi április 2-án délután 2 órakor a hivatalos órák elteltével az irodába ment és 3 kötés 6 frt 50 kr értékű írópapírt és 30 kr értékű csomagolópapírt cselédjével egy zsákba rakatott és azt el akarta szállíttatni. A házmaster azonban észrevette a dolgot s így a lopás kiderült. A lopott papír a rendőrséghez került s ott hivatalosan lepecsételtettek és Tompa Mihály nevű rendőrré bízottat annak megőrzése, ki azonban Pálfi azon feladására, hogy a rendőrbiztos megengedte a papír elvitelét, megengedte, hogy Pálfi a pecsétet leszakítsa és a zsákban levő papírt elvitesse. Ezért aztán Tompa Mihály rendőr is vizsgálat alá került. A kézdívasárhelyi kir. törvényszék mindkét vádlottat bűnösnek mondotta ki s Pálfi Dánielt 10 havi börtönre, 5 évi hivatalvesztésre, s Tompa Mihályt 6 havi börtönre és 2 évi hivatalvesztésre ítélte.

— A gyergyószentmiklósi szegény tanulókat segéjyző egyesület igazgató választmánya folyó hó 21-én Orel Máté ügyvéd egyleti elnök elnökelete alatt tartott gyűlésen több egyleti ügy elintézése után a szokásos ruhakiosztást tárgyalván, annak eszközésére folyó évi november hó 27-ik napját határozta meg. A tavaszi és őszi gyűjtések eredményén kívül pénztárából még 100 frtot utalványozott, mely összeg is a szegény tanuló gyermekeknek téli ruha beszerzésére használtatik fel. A ruhakiosztás napján az egyesület pénztára javára a Laurency nagytermében zártkörű tánczvigalom is lesz. Az ünnepélyes beszédet Görög Joachim örm. szert. plebános, egyesületi alelnök fogja tartani. Ugy a ruhakiosztási ünnepélyt, valamint a tánczvigalmat a nemes és jóért áldozni tudó közönség becses figyelmébe ajánljuk.

— Meghívó. A brassómezei hivatalos tanítótestület folyó évi közgyűlést s a néhai Trefort Ágoston m. kir. vallás- és közoktatásiügyi miniszternek és Buzogány Aron miniszteri osztálytanácsos, tanítótestületi tiszteletbeli tagnak emlékére rendezendő ünnepélyt. Brassóban a közép kereskedelmi iskola nagytermében folyó évi november hó 1-ső és 2-ik napján tartja meg, melyekre a tanító-testület tagjait s az érdeklődőket tisztelettel meghívja a tanító-testület központi választmánya nevében: Bede Dániel tanítótestületi elnök, Józsa Mihály tanítótestületi titkár.

— Elíltt panszlavok. Az oroszlanly panszlavok ügyében delegált egyházi törvényszék a vádolt papot és tanítót hivatalvesztésre és 395 frt perköltség fizetésére, Dula Máté ügyvédet pedig, ki a magyar nemzeti törekvéseket örültségnek, a magyarokat kutyaának mondta, 200 frt büntetésre ítélte.

— Megyei pótdadó kulturális czélokra. Szolnok-Dobokamegye őszi rendes közgyűlésén Torma Miklós indítványozta, hogy a megye kulturális czélokra fészázalékos pótdadót szavazzon meg. Korniss Viktor gróf egy százalékot indítványozott, mi négy szavazat kivételével egyhangulag elfogadtatott.

— Telefon Budapest és Bécs között. Nagyon fontos eseményt jövendől meg a közlekedésügyi miniszterium jövő évi budgetje: megjövendöli a budapest—bécsi telefon-összeköttetést. Baross G. közlekedésügyi miniszter ugyanis egy 60 ezer forintos tételt vett be a közlekedésügyi költségvetésbe, a táviró-hálózat tökéletésére és az állami berendezésére. Az indokolásban e czinnél hangsúlyozza a miniszter, hogy tervbe vette a budapest—bécsi telefon-összeköttetés létesítését. Érdekes az indokolásnak egy másik pontja is, mely szintén kapcsolatban van a teleffonnal. E szerint azt is tervezi a miniszter, hogy kisebb, de jelentőséggel bíró helyeket, melyeken most nincs táviró-állomás, telefon kösse össze a legközelebbi táviró-állomással. Ez uton az ilyen helyek közönsége is hozzájuthatna a táviróhoz s az állannak kevesebb lenne a kiadása, mint ha új táviró-állomást állítatna föl.

— Megjelent a közkezdveltség „Brassói Magyar Képes Naptár” harmadik évfolyama az előző évfolyamokhoz hasonló érdekes és változatos tartalommal. Vannak benne érdekfeszítő történelmi cikkek Molnár János és Kocs Ferencz tollából Brassó város multjára vonatkozólag. El van mondva a brassói magyar dalárda 25 éves története. Sztérényi József az E. M. K. E. brassói nagygyűléséről emlékezik meg. Radányi József

„Földünk legközelebbi szomszédja” czim alatt mond el rendkívül érdekes dolgokat a holdról; ugyanő értekezik a pláneták uralkodásáról a kalendariumban. De nemcsak ismeretterjesztő, hanem szépirodalmi közleményekben is gazdag a naptár. Debreni Majos Feri tragikus sorsát énekel meg, kelt szeretője meggyilkolásáért nem rég ítélte el a helybeli törvényszék. Van benne még egy ballada Végh Mátyástól, elbeszélés Harmath Lujzától, keleti kép Rozsondai Jánostól, utazási napló Fink Adolfól, adomák képekkel, hasznos tudnivalók stb. Ára csak 40 kr. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Nyílt tér.*

Ditró, 1888. okt. 19.**

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja 83-ik számában „Primipilus” jelzéssel egy czikk jelent meg, személyemet is a vitába vonó, melyet könnyen válasz nélkül hagyhatnék, ismerve annak íróját, ki Kis Endrével, a betűszedők ez aljával, e szellemi kölyökkel, ugyanegy személy; kiről G. M. sok mindent mondott és mutatott ki, mikben más halandóknak nem könnyen jut része; kinek hátán a háza, kebelében kenyeré; ki már régen túl van azon, hogy veszítsen és csak néma megvertnek volna süjtathat; mondom, válasz nélkül hagyhatnám főleg akkor, ha a közmondást követem: „A ki korpa közé keveredik...” Hanem önmagunk iránt is vannak kötelességeink. Felelek tehát.

Kérdéses cikknek személyemet érintő vádja: „K. P.-nek eltagadták 50 frtját, öt veder borát; kényszerítették hamis esküre.” Nos, hát ez mind alaptalan ráfogás, és hogy az 517—1883. számú gyergyószentmiklósi kir. járásbíróági ítélettel megdöntött, azt már G. M. kitüntette e lap 80. számában.

Egyébként a dolog régi és fejleményeiben bonyodalmas s a ditró-felsőzégi iskolatelek vásárlási ügyéből folyó; annak idején a közigazgatás minden fórumán megfordult kétszer is. Az okmányok sokasága és terjedelmes volta miatt hatósági és bírósági ítéletekkel e téren nem közölhető, de hogy utóljára is a mi diadalunkkal végződött, annak bizonyítására álljon itt ditrói főt. Deák István nyug. lelkész és Bajkó Mátyás tekintélyes férfiak indítványára a jelen volt 33 képviselő által egyhangulag hozott következő határozat (Ditró közs. tanácskozási jegyzőkönyvéből 1886. 24/I. 11. p.):

„A községi képviselőtestület tagjai úgy a be-terjesztett és fölolvastott kir. járásbíróági jegyzőkönyvből és ítéletből, mint az affaire felvetése után magánuton vett, teljesen megbízható információkból tökéletes meggyőződést szereztek Köllő János és Gaal Miklós tanítók — jelenleg képviselőtestületi tagok — ártatlansága és jellem-tisztaságáról, valamint a méltatlanul fölvetett vád alaptalanságáról, miknek a gyűlés jegyzőkönyvében kész örömmel adnak kifejezését. S midőn a beterjesztést helyesléssel tudomásul veszik, egyuttal megkívánják, hogy a gyergyószentmiklósi kir. járásbíróág által felvett jegyzőkönyv jelen, ugyan rá vonatkozó képv. gyűlés jegyzőkönyvének e pontjával együtt — vonatkozással az 1882. decz. és az 1883. jan. havában kelt, ezen ügyszóhoz tartozó k. sz. 12. és szb. sz. 2223. számok alatt elhelyezett ügydarabokra, a községi levéltárba helyeztessék el.” (Jkvi kivonat betekintés végett /- alatt csatolva.)

„Kényszerítették hamis esküre”, szintén ez ügygel van összefüggésben. Mi, mielőtt a K. P. ellen folyamatba vett rágalmazási keresetünk tárgyalatott volna, a bizonyító főeszküt följajánlottuk alperesnek álláspontja igazolására, de a vén ravasz, a mint észrevette, hogy annak elfogadásával csapdába jut, mert tanukkal tudjuk bizonyítani az ellenkezőt, az esküt, mely valójában „hamis” lett volna, nem merte letenni.

Azt hiszem, nem kell commentár ahhoz, hogy én és „társam”, jobban mondva G. M. és „társ”, nemcsak szívünk, de az emberek előtt is tisztán állunk ez ügyben. Nevetni lehet csupán Primipilus bárgyúságát, hogy ily dolgokat hivalkodva fitogtat és papáját: K. P.-t, a sok szégyenre, csuszás-mászásra, melyeken átmént, a lelki furdalásokra, melyeket kiállott, emlékezteti.

Vád rejlik ellenünk és felettes hatóságaink ellen Primipilus azon állításában, hogy G. M. és „társ”, „9—10 féle hivatallal vannak megterhelve s ez a tanításon rést enged”.

Azonban nem való, hogy G. M. és „társ” vagy bármely kartársunk a tanítószágon kívül és

mellett más hivatalt töltene be, ha csak egy olvasó-köri jegyzőség, színtársulati, kertészegyleti, választmányi tagság, nyomdafelügyelőség, iskolaszéki tagság stb. hivatalszámba nem jönnek. Ezek teljesítését, elvállalását pedig míg egyfelől semmiféle törvény nem tiltja, mert „a tanórákon kívül végezhetők”, másfelől a községi jól felfogott társadalmi érdeke megköveteli, a tanítóknak erkölcsi kötelességévé teszi. Én éji madárként nem félek a világosságot, nyilvánosságot, s ha kötelességemre, a törvény betartására irányuló intő föllépés jogosult, jóindulatu: okulni törekszem rajta; de mikor látom, hogy alap nélkül üti valaki a lármadobot rovásomra, mint jelenleg Primipilus; mikor látom, hogy a gyűlölet büzös lehellete szől felém a kigyótorokból; mikor látom, hogy miattam szélkakaskodik méltatlanul községgem, iskolákban, tanfelügyelőn: a kaján eljárás megvetem s önzéretem tudatában egész határozottan visszautasítom.

Nem lehet czélom és nem is szándékom Primipilust a személyeskedés undok posványába mélyen követni, hanem nevetséges ágaskodásaira mégis tennem kell néhány megjegyzést.

Először is kétségbe kell vonnom, hogy Ditró 5000 lakosa nevében — bármi téren — tennie és szólnia czime volna. Miért mondja tehát: „Mig én a községi javára törekszem” stb.? De miféle minőségben? Ugy beszél, mintha egy Puskás Ferencz lenne, pedig csak a volt kocsis-inasa.

Továbbá jelzem, hogy még nem tökélttem el magamat, „a becsült mezejéről lebukni” oda, honnan Primipilus zokogva dalolja most: „A mélységből kiáltok föl hozzád, oh, Uram!”

Végül: nyílt homlokkal várom, hogy tetteim után ítéljen a világ, ha lesz ideje velem foglalkozni, és bélyegessen meg, ha oka lesz rá.

Most már mehetünk tovább.

A népmiveltségi leírásokból tudom, hogy minél alacsonyabb fokán áll valaki az értelmi fejlettségnek, annál nagyobb mértékben hiszi a „gonosz szellemeket”. Innen magyarázom ki azt, hogy Primipilus Ditró Armányjainak tart. Különben gonosz szellemei vagyunk az erkölcselenségnek, a kapzsiságnak, a kötelesség nem teljesítésének, a kontárságnak. Ezt ön érzékenyen tapasztalta is.

De „bűnös embereknek” is tart Primipilus. Oh, ne legyen oly kegyetlen! Ki nem bűnös, vesse ránk az első követ. Hanem azért önnek közösséget nem vállalhatunk, mert bennünk apasági keresettel nem sanyargattak községről járásbírószágra, mint önt. És épen ez az a pont, mely miatt öntől „utbaigazitásokat” — korunk és más különbségtől eltekintve — el nem fogadhatunk. „Minden országnak talpköve a tiszta erkölcs.” Mégis mondok valamit, Primipilus! Először is vegyen egy csörgő sípkát, másodsorú fizesse pontosan a kikötött részleteket, harmadszor adjon ön, nevetlenül apa, utbaigazitásokat becses hozzátartozóinak, s midőn irántunk táplált gorilla-mérgét meg-

fégezte, mikor oly magasan álland az illetékes bírálok és tanácsosztók között, mint most mélyen alattuk: nyissa újra mosdatlan ajkát; mikor saját világát megtisztítja, fogjon a filoxera-irtáshoz, gyarló ember, de hóbortos aggyal, rossz indulat-tal ne tovább!

Tanulja meg: ki magának nem jó, másnak sem jó.

Primipilussal e téren végeztem.

Még Vrancsits urhoz volna egy s más szavam, hogy nevemet az ismeretlenség homályából „kiktársazta”; de ő is tanító. Ő sem szed rózsákat tövistelen a világ mezejéről.

Egyébként közösségét akkor adja, ha kérni fogom.

A tekintetes szerkesztő urnak teljes tisztelője

Köllő János.

Szám 2785. tkv.

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék mint telek-könyvi hatóság közhírrá teszi, hogy oroszfalvi Moré András végrehajtatonak nyújtódi Abos Amália végrehajtást szenvedő elleni 58 frt tőke-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a kézdívásárhelyi kir. törvényszék területén lévő Nyújtód községében fekvő, a nyújtódi 88. sz. tkv-ben 1913., 1914. hr. sz. 300 frt, 1916. hr. számú 150 frt, 1917. hr. sz. 150 frt, 2572., 2573. hr. sz. 14 frt, 2974. hr. sz. 120 frt, 214. hr. sz. 160 frt, 212/2., 213/2. hr. sz. 88 frt, és végre az 1908/2. hr. sz. 150 frt becsértékű ingatlanokra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1888. évi október hó 29-ik napján d. e. 9 órakor Nyújtód község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. évi 60-ik törvényezikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes érték-papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság kiküldött egyes bírója Kézdí-Vásárhelyt, 1888. évi június hó 15-én.

Vajna Gáspár,
kir. tvszki bíró.

Óvás!!

Miután az utóbbi időben a borvizek elárúsításánál nagymennyiségű csempészett vizekkel visszaélések történnek, ebből kifolyólag van szerencsénk a t. fogyasztó közönség érdekében nyilvánosságra hozni, jó indulattal értesítvén, hogy a kászonjakabfalvi mélt. Balázs Lajos ur kizárólagos tulajdonát képező borvizet f. évi október 15-től nem szurokkal, hanem a dugaszra ragasztott „KÁSZONI FŐKUT” feliratu kerek papirczédulákkal látandjuk el, mely körülményt a n. é. közönségnek szives figyelmébe ajánlja

hazafias tisztelettel

A FELÜGYELŐSÉG.

A fennirt valódi borviz kapható nagyban és kicsinyben Kézdí-Vásárhelyt Fejér János raktárosunknál.

Nyomatott Szabó Albernél Kézdí-Vásárhelyt.